

Казки про жадібність

Як москаль долотом рибу ловив

Як москаль долотом рибу ловив Ішли два москалі понад ріку. Дивляться, а там баба пере полотно. От вони змовилися вкрасти те полотно. Один ніби пішов геть, а другий узяв долото, прив'язав на шнурок та й кинув у ріку. Стоїть, чекає. Баба дивиться на ту роботу, а далі питає:

— Москалю, а ти що робиш?

— А що, бабушка, рибу ловлю.

— Та на долото?

— О, на долото чудесно ловиться. Ти ще хіба не бачила?

— Ні, не бачила.

— Ось зачекай, зараз буде клювати. Поклала баба праник, стала коло москаля, дивиться, але нічого не видно.

— Е,— мовить москаль,— здесь не клюйот, а от тут буде клювать.

І він закинув долото в інше місце, трохи далі від полотна. Стоїть, чекає, а баба також.

— Е, ні, здесь не клюйот, а от тут буде клювать! І він знов відійшов кілька кроків, і знов закинув долото. Знов ждуть обоє, і знов надармо.

— Е, мати 'го, і здесь не клюйот, а вже от там певно буде клювать. І він відійшов спорий кусень від полотна і закинув долото.

— От іще дурний москаль! — подумала баба.— Захотів на долото рибу спіймати. Ну, ну, побачу, яку то він рибу зловить.

Стала коло москаля, дивиться, а другий москаль тим часом зайшов, узяв полотно та й драла.

Бачить москаль, що його товариш уже справився, плюнув та й каже:

— Е, чорт с нім! Севодня совсем не клюйот. Бувай здорова, бабушка!

Та й пішов. Баба до полотна — еге, шукай вітра в полі!